

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

Читайте Съгласие
Плъвенъ.

В. „Плъвенски Гласъ“
налива пѣска недѣли — сутринта.

ЦѢНАТА НА ВѢСТНИКА ЗА ВЪ БЪЛГАРИЯ Е:

За година 8 лева

„ шестъ мѣсеца 4 „

ЗА ВЪ СТРАНСТВО:

За година 10 лева

„ шестъ мѣсеца 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ.

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕН
ВѢСТНИКЪ,

ОРГАНЪ НА ОКРЪЖНИЙ КЛУБЪ

НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ.

Всячко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ Администрацията, която се помещава въ адвокатското писалище на Г-на Ив. Ив. Доковъ.

За частни обявления се плаща по 3 ст. на дума въ четвърта страница, а по 5 ст. на първа страница.

За приставските обявления се плаща по 3 ст. за двукратно публикуване.

Писма, пари за абонаментъ, дописки, книги, вѣстници и пр. се испращатъ въ администрацията.

Отъ Редакцията.

Още нѣкой брой и ние свършваме седмата годишнина какъ издаваме вѣстникъ „Плъвенски Гласъ“. Трудността, съ които е свършено издаването на политически провинциаленъ вѣстникъ, може всеки да почувствува, а особено този, който е ималъ ЩАСТИЕТО да се нагърбва съ издаване.

Ние сме били повече отъ редовни, следователно имаме и правото да молиме почитаемитъ абонати, да бждатъ добри и ни издължатъ абонамента, още повече, когато ние това искаме следъ истичание на годината.

Ако доброволно не ни се плати трудътъ, земали сме рѣшение, въ особенъ брой да обнародваме имената, на всички добри приятели, които сж чели вѣстника ни и не искатъ да ни платятъ.

Редакцията.

ЗА ПРОДАНЪ КЪЩА И ДЮГАНЪ

Извѣствамъ на интересующитъ се, че продавамъ собствената си къща и дюганъ, находящи се въ гр. Плъвенъ, VIII, кв. срѣщу Еврейската черкова, при сждѣ: Д. Грамостояновъ, Петко Симовъ и пжтъ.

Желающитъ да ги купятъ, за споразумение да се отнесатъ къмъ Рафаилъ М. Луповъ — Плъвенъ. 1—3

ИНТЕРЕСНО.

Извѣствамъ на всички Г-да, че занаярѣдъ се установявамъ въ книговежницата на Г-на Вѣлева срѣщу пожарната команда, гдѣто ще продавамъ Гербови Марни. Крайно ще благодарж на Г-да мюцериитъ, които прѣдпочитатъ да взематъ отъ менъ.

гр. Плъвенъ, 10-й Февруарий 1900 г.

Старъ Поборникъ-Опълчениць: Катровъ.

Плъвенско Поборническо-Опълченско Дружество.

Покана

Плъвенското Поборническо-Опълченско Дружество поканва Г. г. Членоветъ отъ сжщото дружество да се явятъ на 19-ий Февруарий н. г. сутринта въ гр. Плъвенъ, гдѣто ще се отслужи панахида за упокоевие душитъ на падналитъ поборници и опълченци за освобождението на отечеството ни България, следъ което ще стане изборъ въ училището „Мария Луиза“ за избирание настоятелство.

Прѣдседателъ: Д. Н. Желъзаровъ.

Секретаръ: Р. Д. Желъзовъ.

ВАЖНО!

Брашно сѣяно и несѣяно, първокачественно и ефтино, продава се въ гр. Плъвенъ, срѣщу пожарната команда, въ склада на ЦВѢТАНЪ Д. ВЛАХОВЪ.

Приематъ се поржчки за голѣми количества и за вѣнъ отъ града. Проба, при поискване, бесплатно се испраща. 3—3

ИЗВѢСТІЕ.

В. Робертовичъ.

Прѣподава Френски, Германски (Нѣмски) и Русски езици по една метода теоритическа и практическа, достъпна за всѣка възраст, въ къщата си, отъ 4 до 7 часа слѣдъ пладнѣ.

За Господа офицеритъ отдѣленъ часъ.

Приема всѣкакъвъ видъ прѣводи, писма, телеграмми и прошения на горѣказанитъ езици, така сжщо и на Италиански и Ромънски. —

Възнаграждение умярено, при бързо и точно изпълнение.

Адресъ: В. Робертовичъ, живущъ въ къщата на търговеца Аврамъ Леви (Меюхасъ), срѣщу къщата на адвоката Михалаки Х. Константиновъ. 2—3

гр. Плъвенъ, 13-й Февруарий 1900 год.

Едно силно брожение на умоветъ, едно почти явно бумтение почна да се чува и то не вече въ интелегентната маса на народа, а въ онази на селянитъ, земледѣлческата, или както се наричатъ отъ готванцитъ — брашнения човалъ. Ние вече живѣме повече отъ двадесетъ години политически животъ, но тогѣа което днесъ виждаме съ очитъ си и слушаеме съ ушитъ си отъ този народъ, който поддържа държавната машина, който прави отъ прости свиарски синове да се наричатъ благородни, ние исповѣдваме истината, не сме чували. Въ което село идите, ще намерите земледѣлеца свитъ — опечаленъ! Всѣкой е отчаенъ, не толкова отъ онази нѣмотия — приближающій гладъ, колкото за прѣдетоящата картина, която рисува нашето минало въ паралелъ съ нашето бждще. Открито и тържественно, нашия земледѣлецъ исповѣда, че той е билъ много по-добрѣ поставенъ подъ владѣлчеството на султана отъ колкото днесъ, подъ тежкия яремъ на българския началникъ, на голия стражаръ. Данъкътъ — това е злобата на деньтъ, това е ножътъ, който се е забилъ въ тѣлото на земледѣлеца до ржкоядката. Този данкъ е който подига и ще подигне съ единъ общъ гласъ българския земледѣлчески народъ, за да гуди край на лукса, на бюрокрацията, която е погълнала и поглъща силата на земледѣлеца. И наистина, ако идите въ което щете село въ Плъвенския окръгъ, единъ отъ първитъ окръжи, по земледѣлие и скотовъждство, който не можете описа съ перото на Хаскосвкото окръжие, вие ще видите едни села голи, разградени, полусоринати, като че е имало на скоро нѣкое нашествие. И защо всичко това? Твърдѣ просто. Още земледѣлеца не прибралъ храната отъ полето, и приставитъ като рояци съ лихваритъ търговци посѣгатъ върху трудътъ, насущния хлѣбъ, прибиратъ всичко. Остапалото вече като котли, черги, добитъкъ е собственостъ на бирника.

И така въ всѣко у насъ село, ама безъ исключение, ще видите онази ужасна печална картина, която така грозно прѣдставляваме, и която картина, застава нашия селянинъ да мисли, че е билъ по-добрѣ подъ султана, да мисли какво му прѣдетой, какъ трѣбва да се бори съ зловѣщото бждще. Въ тѣзи неволи, върваме да сж е вмжнала и онази мисль — която въ дѣйствителность пуца дълбоки корени изъ това население.

Преминуванието въ русско подданство. Може да е чудно, но това е фактъ, че между селското население а на много и градското, върви едно течение — тайно, което дава да се разбере, че нашето земледѣлческо население сж е наситило отъ даждието, което го е оголило. Искатъ да ставатъ русски поданници — защото данъка билъ въ Россия легкъ, по бащински глѣдало правителството на поданницитъ, отъ колкото нашето българското. И забѣлжжете добрѣ, че тази агитация, не се води и отъ никоя партия, а просто отъ само-себеси — селенитъ. Че трѣбва лекъ, че трѣбва да се цѣри тази живеничава рана, върваме да съзнаваме всички, защото ако се остави така, послѣдствията сж повече отъ фатални. Управницитъ ни, които държатъ кормилото, не трѣбва да сѣдятъ само на фотолиитъ си, и да се разхождатъ по балове и желѣзници, а трѣбва да размислятъ, за печалната картина, която тѣй грозно се прѣдставя — нашата нещастна България. Турското население се изселва, нема трѣбва да дочакаме да видиме слѣдъ 22 год. свободенъ животъ и българина да напуца отечеството си, когато толкова земя стои необработена, когато е чакаль съ столѣтия за свобода? Това е длъжностъ на всѣкий политиконкономъ да размисли, да се гуди край. Искаме намаление данъцитъ, искаме намаление чиновничеството, искаме намаление на една четвъртъ войска, искаме на всички общо намаление платата. Това е общия викъ, това е ударътъ, за да не бждеме зрители на онази печална картина, която така злѣ рисува отечеството ни.

Земледѣлческото население, е по-скоро съгласно да станатъ снахий и като едноврѣменнитъ мютевеллий, отъ колкото да се плаща на хора здрави и читави по 7—8 хиляди лева годишни плати само за дембелликъ. И срамно е, бѣдна България, да плаща на единъ Т-ски — 6 хил. на единъ Нановъ 4 хил. на единъ Петковъ — 6 хил. когато всѣкий е въ състояние да се издържа по съ 100 лева. Съ единъ гласъ всички викатъ. Намаление, само това е спасението.

ДНЕВНИ НОВИНИ.

— Въ послѣдния брой на вѣстника си, по поводъ една дописка отъ с. Орѣховица, станахме отзивъ на невѣрни донесения. Сега за положително твърдиме, че нашитъ приятели сж имали отдѣлно събрание, въ което сж избрали клубъ на народната партия. Слѣдователно съобщението на г-на Нино Христовъ, какво дѣйствувалъ за смѣтка на народната и прогресивна партия, не е вѣрно. За прѣдседателъ на клуба на народната партия е избранъ г-нъ Иванчо Ниновъ единъ отъ най-честнитъ и състоятелни търговци въ с. Орѣховица.

— На 9-й т. м. градский санитаренъ приставъ, старшиятъ агентъ Ангелъ Шошовъ, агентитъ Сали Гиגעели, Цвѣтанъ Стойчевъ и шайкаджията Христо Кокошарчето отишли въ дюкана на Иванъ Мутафовъ и подъ прѣдлогъ, че скумбриитъ, които продавалъ во нѣли, задрѣтили му да ги продава, като го заплашили, че ще му съставятъ актъ, ако ги продава. Слѣдъ излизанието на пристава останалитъ службаци въ общината нагребали кой по двѣ, кой по три скумбрий и си отишли, като не платили нищо на продавача, защото били миришели. Ако, дѣйствително,

скумбриятъ сж били развалени, защо сж ги взели или това е било само прѣдлогъ да се поублажатъ прокопанитѣ службаша въ градската община? Не е ли това цѣль башибозуклукъ? Управия не ли?

— Мнозина граждани отъ IV-й кварталъ ни се оплакватъ, че градскитѣ агенти вечерно врѣме гърмели изъ главната улица и произваждали паника у населението. Ние обръщаме вниманието на г-на околийскій началникъ, върху тия произволи като го молиме да вземе мѣрки срѣщу нарушителитѣ на спокойствието и обществената тишина. Тия произволи бѣха нѣща обикновени и по-рано и благодарни на бившия градски приставъ К. Ватовъ, тури се край на тия своеволия. Днесъ, когато тѣ се подновяватъ, ние вѣрваме, че г-нъ Околийскій Началникъ ще вземе мѣрки за неопустошението имъ.

— Както се научаваме общината била условила около 40 души работници, градинари и кантонери. На тия лица били исплащани заплати и прѣз зимнитѣ мѣсеци, безъ да сж работили. Началника на тия работници, Гено Тодоровъ, се явявалъ сегиз-тогизъ въ общината и то въ канцелярията на писаритѣ, за да имъ тупа калпацитѣ о земята.

— На 2-й Февруарий въ 6 часа по Европейски Каменъ Петровъ, единъ отъ виднитѣ земледѣлци въ града ни, заедно съ нѣколко други земледѣлци стоелъ въ дюгена на Иванъ Бочовъ и разговаряли. Въ това врѣме въ сжщия дюгенъ влизатъ старшиятъ агентъ Ангелъ Шоповъ и младшиятъ градски агентъ Никола Ивановъ и почватъ да спорятъ съ К. Петрова съ цѣль да го задържатъ за по дълго. Слѣдъ малко влизатъ и градскитѣ горски стражари Ангелъ Дойковъ, Василь Дойковъ и почватъ да хулятъ и пошържатъ най-цинично К. Петрова за това, гдѣто билъ организиралъ земледѣлческа дружина и билъ избранъ за прѣдседателъ. Въ това врѣме влиза и началника на градската шайка, която се поддържа отъ общината, изгърмява два пхти съ леворверъ въ тавана. Всички останѣли въ недоумѣние и разбрали какво се гони съ това. Слѣдъ дълги заканвания около десетина души земледѣлци взематъ Каменъ Петровъ съ себе си и го завеждатъ до домътъ му и слѣдъ това се разотвратъ, а агентитѣ и шайкаджитѣ слѣдъ тѣхъ дохождатъ до домътъ на К. Петровъ и хвърлятъ нѣколко вистрѣла, взривватъ нѣколко попрѣжни и си отиватъ. Ние обръщаме върху тия скандалиозни случки вниманието на окол. изчалникъ, който е прямо отговоренъ за нарушението на реда и тишината. Врѣме е да се тури край на тия башибозуклукци, които дотегнахъ и на гражданитѣ. Неужели нѣма да се ограничатъ тия буйства, които отъ година врѣме непрѣкъснато изобилватъ въ нашия градъ? Ето съ какво ни облагодѣтелствува днешниятъ либераленъ режимъ — никой отъ гражданитѣ да не смѣе да си покаже главата на улицата, слѣдъ като се смръкне.

— В. „Народни Права“ въ нѣколко броя наредъ не може да се нахвали на *голямия* успѣхъ, който либералната партия била направила въ такова едно кжео врѣме. Освѣнж многобройнитѣ закони и закончета, *либералната* партия надменно иди да се хвали, че най-важното нѣщо, кето е възсужила прѣдъ народа, е крайното намаление бюджета, който билъ увеличенъ отъ народняшкото правителство до неимовѣрностъ. Човѣкъ, който не глѣда за себе си може колкото обича да се хвали, но когато се озърне слѣдъ себе си, ще види, че той не заслужава друго освѣнж едно крайно съжаление. За да представиме на читателитѣ си онази дебеда лжжа, която въ нѣколко броя наредъ *народнитѣ*, редятъ въ защита на партията си, че тя не е направила нѣкакво намаление а увеличение, че не говоримъ лжжа а една чиста и гола истена извлечена отъ „*Държавенъ вѣстникъ*“, за миналата 1899 г. отъ народняшкото правителство и отъ днешното либерално за 1900 г. Ето факта. Кабинета на Д-ръ Стойловъ, за 1899 г. остави бюджетъ 83,887,236 л. а кабинета на днешнитѣ 83,270,370, значи по малко 616,866 лева.

Като прѣсмѣтнемъ закриването на нѣколко окръжия, нѣколко околии и сѣдилища, за които издържанието не може да бжде по малко отъ единъ милионъ, питаме какво намаление е направило днешното либерално правителство? Дали отъ това, че миналата година истегли 150 хиляди лева отъ безотчетнитѣ фондове, дали отъ тази годишнитѣ **240 хиляди**, които се истеглиха отъ Т. Иванчовъ и Радославовъ още на 24 Януарий и сж които днесъ, когато цѣла България гладува, събиратъ се помощи за умирающитѣ отъ гладъ, се правятъ балове и се харчатъ съ дѣсетки хиляди лева Само хора крайно закорепели прѣстѣпници, само хора отъ породата на либералната партия могатъ да иматъ този нагълъ

куражъ, да лжжатъ. Но, кой може да вѣрва на тѣзи лжжи? Отговаряме, само тѣзи отъ породата на бухалкитѣ, или по простому казано, само Тодоръ Щирковъ, може да вѣрва, че днешното правителство било спасило страната. Радославовата партия има нужда отъ поддрѣжката на невежеството, такава партия трѣбва да бжде осждена и презрена отъ цѣль народъ.

— Нашъ познатъ ни запитва, какво било станало съ антисемитическото дружество, което миналата година биле се образувало. Ние съобщаваме на приятеля си, че нашата редакция, не е земала никакво участие въ съставяние на такова дружество, напротивъ, когато видохме, че икономическитѣ статии, които писахме почнаха да се претълкуватъ отъ нѣкои, съвършено друго яче, обаявихме, че ние отказваме отъ понататѣкъ да пишеме, защото сме съ противоположни възгледи на тѣзи, които се стрѣмятъ да урѣдватъ клубове. Помниме, че на това съчувствува само събрата ни Вдигатель, който и може да отговори за всичко какво е станало съ него клубъ.

— Подполковникъ Георгиевъ, който е назначенъ за полковий Командиръ, на резервния полкъ въ Плъвенъ, е пристигналъ съ щаба си и се е установилъ за постоянно мѣстожителство въ градътъ ни.

— И втория слѣдственъ участъкъ, който бѣше въ Луковитѣ, остава за въ бжджще въ Плъвенъ.

— Д-ръ К. Вълчовъ, адвокатъ отъ нѣколко години въ Плъвенъ, се е преселилъ въ гр. Луковитѣ, гдѣто ще се занимава пакъ съ адвокатство. Гр. Луковитѣ, ще има единъ добръ юристъ и такъвъ гражданинъ. Ние съвѣтваме нашитѣ приятели, които иматъ нужда отъ неговата помощъ, да му довърятъ дѣлата си.

— В. „Свѣтъ“. Въ София, почналъ да излиза недѣленъ опозиционенъ вѣстникъ „Свѣтъ“ подъ главната редакция на Д-ръ Д. Йовевъ. Желамъ на събрата си, дългъ животъ и много абонати, които плащатъ.

— В. „България“, обнародва нѣколко бюра, които прогресивната партия въ Плъвенско е съставила. Ние имаме нѣколко свѣдѣния, които твърдятъ, че почтенното Плъвенско бюро, е написало имена безъ да иматъ хаберь отъ това кето се пише за тѣхъ. А за Плъвен. бюро, считаме за длъжностъ да явиме, че Г. г. Иванчо Спасовъ, Коста Ловчаліята, Ангелъ Моновъ и Вълчо Литовъ, нито сж изявявали желание да бжджтъ членове на това бюро, особено първитѣ двама, които сж се числили и днесъ числжтъ членове на народната партия.

Не щѣхме да опровергаваме, нито да спомѣнаваме въ вѣстника си, но за да не ставатъ *ялнжилжци* повторомъ, ние съвѣтваме прогресивнитѣ либерали по напредъ да зематъ мѣнѣнето и съгласието а послѣ да обнародватъ имената имъ като тѣхни членове.

— Прѣди нѣкой денъ въ града ни дойдохъ двѣ вѣншни лица, които се установихъ на хотелъ „Македония“. На слѣдующия денъ едина отъ тѣхъ се прѣпоржча за комиссионеръ подъ името Менделовичъ. Съ разни увивания и прѣстругки господство му успѣ да закрпи нѣколко търговци и да имъ вземе по нѣкоя и друга десетка лева за дадени поржчки. Никой не подозираше, че тоя Менделовичъ е единъ мошенникъ и нищо повече. И г-нъ Хорачекъ, тенекеджия въ градътъ, закрпенъ съ 32 лева стана причината да се узнаятъ машинацитѣ на евреина Менделовичъ. Той отива на хотелъ „Македония“ да го търси и вижда, че Менделовичъ фигурира записанъ подъ името И. Леоновъ. Запитанъ, защо издава расписки подъ името Менделовичъ, когато се казва И. Леоновъ, заявилъ, че той билъ самостоятеленъ комиссионеръ и притѣжавалъ частна своя комиссионерска кжща въ София подъ името И. Леоновъ. Това удвоило съмнѣнието на Хорачекъ. Последния отива при окол. началникъ, расправя му за новодошлия комиссионеръ. Околийскій началникъ запатва въ София има ли комиссионерска кжща подъ фирмата И. Леоновъ и догдѣто се получи отговоръ Менделовичъ или И. Леоновъ заедно съ жена си отпхтува за своя градъ или село съ трена, като оставя залогъ другаря си. Полицията се распоржда и арестува осталия. Слѣдъ завежданието на послѣдния въ участъка явява се единъ тенекеджия евреинъ, заселенъ въ града прѣди нѣколко мѣсеца и моли да се освободи арестуванія, обаче окол. началникъ арестува и него като подозрителна личностъ и съучастникъ. Главния виновникъ още не е уловенъ и се крие изъ София, тѣй като отъ жена му била получена телеграмма до арестуванія другаръ на Менделовичъ отъ София съ съдържание: „Мълчи, не казвай. Ще ти

испратимъ 30 лева“. Расправятъ ни, че тоя мнимъ комиссионеръ отъ Букурещъ успѣлъ да задигне около хиляда лева.

— **Панъ работа за гжсеничаритѣ.** Плъвенското Градско Общинско Управление изъзъ основание заповѣдта на Плъвен. Окр. Управителъ е издадо слѣдующата заповѣдъ:

ЗАПОВѢДЪ ДВАМЪ:

1) Всички жители на града Плъвенъ, отъ двата пола, отъ 15 до 60 годишна възраст, да почнатъ още отъ сега почистваието на горитѣ, градинитѣ и лозята си находящи се въ района на Плъвенската община, като на всеки отдѣлно се възлага да събере и прѣдстави до 15-й Мартъ т. г. за изгаряние отъ Общинското управление, по едно кило гжсенични яйца;

2) Всеки стопанинъ на овощни дървета, освѣнж горното количество, длъженъ е да събере и прѣдстави още по $\frac{1}{4}$ кило яйца за смѣтка на овощнитѣ си дървета, като при това, до 15-й Мартъ т. г., прѣгледа и очисти поне два пхти всеко овощно дърво.

3) Събраното гжсенично сѣме може да се прѣдставява на Общинското управление за изгаряние на веднажъ или по частично. За всичко това ще се правятъ бѣлжжки по нарочнитѣ за тая цѣль списъци.

4) Тия отъ жителитѣ на града, които не се съобразятъ съ настоящата ми заповѣдъ и не прѣдставятъ за изгаряние на Общинското управление исканото по-горѣ количество гжсенични яйца или не почистватъ овощнитѣ си дървета, като това е показано въ п. 2 отъ тая ми заповѣдъ, ще бжджтъ глобявани въ най голѣмъ размѣръ и съгласно чл. 28 отъ закона за повдигание овощарството, ще бжджтъ наети за тѣхна смѣтка хора, които да извършатъ това.

5) На горекитѣ стражари и конний агентъ се вмѣнява въ обязаностъ да слѣдятъ най точно за изпълнението на настоящата ми заповѣдъ, като за всеко нейно нарушение ми донасятъ своевременно за вземанние понататѣшни мѣрки.

Прѣписъ отъ настоящата ми заповѣдъ да се прѣдстави на Господина Плъв. Управителъ за знание.

Подписалъ Кметъ: *Ив. Юрдановъ*

ВЪРНО:

Кметъ: *Ив. Юрдановъ*

п. Секретаръ: *Зл. Жиловъ*

Както виждатъ читателитѣ ни, всеки гражданинъ се задължава да напусне работата си и отиде въ бранищата и събира по едно кило гжсенични яйца, а стопанинѣ на овощнитѣ дървета и по $\frac{1}{4}$ кило яйца за смѣтка на овощнитѣ си дървета. Ако едно семейство притежава петъ числа отъ двата пола отъ 15 годишна възраст на горѣ и има овощни дървета ще трѣбва да прѣдстави за изгаряние въ общината $6\frac{1}{4}$ кило гжсенични яйца, като се вземе въ внимание колко тежи едно гжсенично гнѣздо, става явно, че това е една непосилна работа. Плъвенскитѣ граждани ще трѣбва да се съобразятъ съ тая заповѣдъ, защото тѣ миналата година прѣзъ Априлий мѣсець добръ опитахъ лизета на гжсеничаритѣ, които трѣбихъ гжсеницитѣ по главитѣ на гражданитѣ и денъ по улицитѣ. А като взематъ въ внимание, че управителя е сжщия и градскитѣ управници сж сжщитѣ, че и гжсеничаритѣ сж готови и при пръвъ позивъ ще се събержтъ въ общината, нека добръ се стегатъ, защото минало-годишната дѣятелностъ на гжсеничаритѣ е добръ позната всекому.

— Комиссийтѣ по събиране помощи по кварталитѣ сж почиляли работата си. Както слушаме на всждѣ сж биле посрѣщани добръ.

— Отъ нѣкой денъ имаме проливни дѣждове, та нѣкой отъ земледѣлицитѣ не сж толкова доволни.

— Г-нъ Д-ръ А. Друмовъ, който живѣе постоянно въ София е дошелъ въ градътъ ни за нѣкой денъ по своя работа.

— Никош. Град. Общ. свѣтъ билъ растуренъ, слѣдствие подавание оставката на повече отъ половината свѣтници. Биле казватъ раздѣлени на равно и машината не работяла; за това трѣбвало на г. Чорбаджиева новъ холмгененъ съставъ. Г-нъ Радославовъ, трѣбва да му *избере* подходящи свѣтници за да не скърца рждясалата машина, която скоро-скоро ще се разглови окончателно, защото чарковитѣ биле съвършено истѣркани, особено отъ като г-нъ Марковъ — Матичара е билъ кметъ.

— На 10 т. м. Плъвенския Окр. свѣтъ се събра на извънредна сессия за да урѣди едно постоянния си съставъ, защото кжмъ Плъв. Окръгъ, е присединена и Никош. околия, така и да урѣди бюджета. Мѣжду многото нѣща, имаше да се урежда и другъ единъ въпросъ, *надмощието*, дали трѣбваше да останатъ *чисто* либералитѣ — Радосл. или народнолибералитѣ — Стамболисти. За тази цѣль отъ Никополъ бѣ дошелъ г. Чорбаджиевъ, тамошния дѣребей за да уреди *надмощието*.

ИЗЪ ДОИСКИТЪ НИ.

ОПАШАТА ЛЖЖА.

Въ брой 17, стр. 3, колона III на в. „Бдитель“, е публикувано едно опровержение по антрефилето, което бѣхме помѣстили въ вѣстника ви брой 42—43 подъ надсловъ: „Примѣрно Правосъдие“. — За гдѣто имахме смѣлостта да истъкнемъ гнуснитѣ мутри на Пордимскитѣ либерали, които отъ партизанство, сж се забравили, та обърнахъ и най свѣтото нѣщо — селскій съдъ на партизанско свѣрталище. Гнусно и позорно е да се излиза въ печата съ подобни вагабонски измислици. Какъ Божиинъ Иванчовъ му допуца съвѣстта, да излезе и лже, чрѣзъ печата, че при разглежданieto на дѣлата е билъ въ село, и, че заминалъ сжщий день за Плъвенъ! О, каква опашата лжжа! Божиинъ Иванчовъ, като кметъ на с. Пордимъ е заминалъ за гр. Плъвенъ и отъ тамъ за гр. Никополъ на 29 Ноемврий и се е завърналъ отъ тамъ на 4 Декемврий м. г. Е, отъ гдѣ на кждѣ ще е билъ въ с. Пордимъ, при разглежданieto на дѣлата. Ний поне това ще го докажемъ съ писменни документи, ако се яви нужда. Съ най голѣмата си либералска нахалностъ, тия подли вѣтрѣ въ душата хора, правятъ опровержение отъ името на Върбанъ Беневъ и Петръ Цвѣтковъ и като не грамотни подписвани отъ горскій стражаръ безъ да иматъ хората и хаберъ отъ тая работа. Поне това самъ общинскій писаръ Илия Пачовъ е призналъ прѣдъ насъ.

Впрочемъ, ний твърдимъ, първото писано отъ насъ и сега, и молимъ обиденитѣ, ако такива има да ни дадѣтъ подъ съдъ да докажемъ съ документи, защото нѣмаме желание вече да се разправяме чрѣзъ печата.

с. Одринъ,
29-й Януарий 1900 г.

Илия Ив. Бурджевъ,

Господине Редакторе!

Моля, помѣстете въ единъ отъ близкитѣ броева на в. „Плъвенски Гласъ“, слѣдующитѣ ми нѣколко редове.

Въ брой 42 и 43 отъ 9-й м. м., защото сме явили въ Вашия вѣстникъ за едно беззаконие извършено отъ Плъв. Ар. Намѣстникъ протоіерея Антония, което се състои въ разрѣшеніе на едно родство, забранено отъ църковнитѣ канони, в. „Бдитель“ въ брой 16 отъ 14 того, вмѣсто отговоръ на въпроса, когото задавахме, съ единъ заплашителенъ тонъ, съ думитѣ: „ще го научятъ тоя дертливецъ да не си пѣхъ гагата тамъ, гдѣто не му е мѣстото“; иска да ни накара да не пишемъ нищо за него — пощъ Антония. Ние не се боимъ отъ подобни заплашвания, защото като публицисти сме се научили да бичуваме всекакъвъ родъ беззакония и неправди, вършени отъ каквато и да била власть — била тя духовна или друга нѣкоя, за насъ е безразлично.

Ние се обѣщаваме да зададемъ още много питання отъ подобенъ родъ, затова и слѣдваме:

1) Истина ли е, че прѣди 7—8 год. пощъ Антонъ, като разрѣшилъ едно родство седмо-степенно между С. В. Д. и Т. отъ с. Садовецъ, Луковитска околия, наложилъ на момчето 20 лева Епитимия които не е негово право, съ която сума да се купи нѣщо за църквата и която и до днесъ не била изгъла отъ бездѣлнитѣ му и срѣбролюбиви джебове?

2) Истина ли е, че прѣди 3—4 год., когато се е освѣщавала църквата въ с. Червени-Брѣгъ, Луковитска околия, като отишла баба попадия Антоница, съпруга на пощъ Антона, и дъщеря ѝ на освѣщението, разноскитѣ по отиванието и връщанието имъ сж платени отъ църковнитѣ сумми.

Читателю, видѣть какъвъ е този, ужъ, божи служител! Хората подаряватъ на църква, а пощъ Антонъ и семейството му отнасятъ.

Слѣдующий пхтъ ще се повърнемъ за черджетата и килимчетата отъ Карлуковскій манастиръ.

Съ почитание:
Б. . . .

До Г-на Редактора на в. „Плъвенски Гласъ“.

Господине Редакторе!

Моля, дайте мѣсто на слѣднитѣ ми редове, чрѣзъ които се констатира едно явно беззаконие.

Прѣзъ миналата година общинскій съвѣтъ съ протоколъ № 11 отъ 11 Дек. поиска уволнението на селскій горскі стражаръ поради немарливостъ, обаче Горскій Лѣсничей, остави безъ послѣствие исканieto на общинскій съвѣтъ. Това исканіе повторихъ п

Печатница на Бакърджиевъ и Рачевъ — Плъвенъ.

потретихъ, сжщий резултатъ. Това исканіе на общ. съвѣтъ подѣйствува на горскій ни стражаръ, който впоследствие си поправи поведението. Прѣди нѣкой мѣсець Никола Радевъ отъ нашето село почна да интрагува срѣщу горскія стражаръ, по частни капризи. Въ тоя случай Лѣсничей се показа готовъ да го уволни, обаче общинскій съвѣтъ се застъпи за стражаря, който акуратно си изпълнява службата. За да сполучи това уволнение лѣсничей се отнесе за сждѣйствието и до Г на И. Топаловъ съ слѣдното писъмце:

Г-нъ Топаловъ!

„Кажете на Садовскій кметъ, да издаде приказъ за уволнението на стражаря. Азъ ще утвърдя приказа. Това ще стора като се основавамъ на показаніята на Никола Радевъ.“

19/XI 99 г.

„А Жуноуовъ“

Както виждате, Г-нъ Редакторе, въ тоя случай се игнорира общинскій съвѣтъ, и се иска уволнението на горскія ни стражаръ само за хатѣра на Никола Радевъ, и се иска даже и чуждо ходатайство. Не е ли това прѣвишение на власть и игнориране на едно официално учреждение, каквото е общинското управление? Това правиме, за да се разбере по какъвъ начинъ по нѣкога се удовлетворяватъ частнитѣ капризи и отъ лица, които трѣбва да стоятъ вѣнъ отъ партизанскитѣ борби

с. Садовецъ, 8 Февруарий 1900 г.

Съ почитание Садов. кметъ: Я. Наумовъ.

КНИЖНИНА.

ПРИНИМАЕТСЯ ПОДПИСКА 1900 г.

Самая распространенная въ Россіи ЕЖЕДНЕВНАЯ ГАЗЕТА

СВѢТЪ съобщае важнѣйшія правительственныя распоряженія телеграммы и другія извѣстія одновременно со всеми большими, дорогими газетами, имѣя одинаковую съ ними программу.

ПОДПИСНАЯ ЦѢНА

Съ доставкою въ Спб. или пересылкою по имперіи

4 руб. 2 руб. 1 руб.

годъ. полгода. три мѣс.

Съ 1 января Съ 1 января, Съ 1 янв. 1 апр. по 31 декабря. или съ 1 июля съ 1 июля 1 окт.

СВѢТЪ И РОМАНЫ

ГАЗЕТА СЪ ЕЖЕМѢСЯЧНЫМЪ ПРИЛОЖЕНІЕМЪ востоящимъ изъ произведеній лучшихъ русскихъ и иностранныхъ писателей.

За 1 годъ: СВѢТЪ и 12 том. роман. 8 руб.

За 1/2 года: СВѢТЪ и 6 том. роман. 4 руб.

За 3 мѣс.: СВѢТЪ и 3 том. роман. 2 руб.

Письма и деньги адресовать:

С. Петербургъ, редакция газеты „СВѢТЪ“

Невскій проспектъ, № 136.

РЕДАКТОРЪ-ИЗДАТЕЛЬ: В. В. КОМАРОВЪ.

— Изгъла е отъ печатъ кн. I отъ ДЕСЕТАТА год. на „Мисль“ съ слѣд. СЪДЪРЖАНИЕ: П. К. Яворовъ. Калиона. Лирическа поема. Пенчо Славейковъ. Честитъ поетъ. Н. Г. Данчовъ. Планинецъ. Скица. Карима. По нова година. Очеркъ. Р. Юсеевъ. Теорията на Ж. Ж. Руссо върху суверенитета и правителството. М. Куновъ. Пѣсенъ Гюи де Мопассанъ. Слѣпецътъ. Очеркъ. Прѣв. отъ френски Д. Р. Д-ръ Д. Страшимировъ. Нашитѣ селски училища. Какво да се прави. Критика. Т. Г. Вл. Бѣжанци. Разказъ отъ Мирча. Ж. и. Чирашко литературство. (Свѣтлина, год. IX, кн. VII). В. М. Живота и дѣятелността на славянскитѣ просвѣтители св. св. Кирилъ и Методий. Отъ Д-ръ Вили. О. В. Психологическитѣ закони на развитието на народитѣ.

Абонаментъ: 8 л. Който купи Д. Кихота (3 л.) и год. IV, V, VII и IX отъ Мисль (32 л. в. 44), X-та г. му се отстъпва бесплатно.

ОБЪЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ

№ 1189

Извѣстивамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ „Плъв. гласъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелярята ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Пелишатското землище, а именно:

1) Една четвъртъ часть отъ воденица находяща се въ долния край на с. Пелишатъ състояща отъ единъ камъкъ построена отъ камъкъ и дървенъ материалъ, покритъ съ кермиди съ 1/2 половина декаръ бостанъ оцѣнена за 120 лева.

Горния имотъ принадлежи на Велико Иванчовъ отъ с. Пелишатъ не е заложенъ продава се по висканieto на Лачо Петровъ отъ гр. Плъвенъ за 100 лева лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 5547 на Плъвенскій Градскі Мировий Сѣдния.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разгледванието книжата и наддаванието може да става всеки присхтственъ день въ канцелярята ми. гр. Плъвенъ, 8 Февруарий 1900 год.

Дѣло № 748/99 год.

1—2

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 1191

Извѣстивамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ „Плъв. гласъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелярята ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Тученинското землище, а именно:

1) Една нива въ мѣстността „три могили“ отъ около 18 декара оцѣнена за 54 лева; 2) Нива въ мѣстността „три могили“ отъ около 3 декара и 4 ара оцѣнена за 12 лева; 3) Нива въ мѣстността „три могили“ отъ около 9 декара и 7 ара оцѣнена за 30 лева; 4) Нива въ мѣстността „три могили“ отъ около 6 декара оцѣнена за 18 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Цвѣтко Кучовъ Бочовъ отъ с. Пелишатъ не сж заложенъ продаватъ се по висканieto на Лачо Петровъ отъ гр. Плъвенъ за 120 лева, лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 6264 на Плъвенскій Окол. Мир. Сѣдния.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разгледванието книжата и наддаванието може да става всеки присхтственъ день въ канцелярята ми. гр. Плъвенъ, 8 Февруарий 1900 год.

Дѣло № 749/99 год.

1—2

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 1192

Извѣстивамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ „Плъв. гласъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелярята ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Згаливското землище, а именно:

1) Лозе въ мѣстността „срѣщу Пиперичъ“ отъ около 2 декара оцѣнено за 8 лева; 2) Лозе въ мѣсти. „Ливадето“ отъ около 1 декаръ и 7 ара оцѣнено за 8 лева; 3) Лозе въ мѣсти. „горнитѣ лозя“ отъ около 2 декара оцѣнено за 8 лева; 4) Нива въ мѣстността „подъ село“ отъ около 4 декара и 5 ара оцѣнена за 15 лева; 5) Нива въ мѣсти. „срѣщу ливадите“ отъ около 6 декара оцѣнена за 18 лева; 6) Нива въ мѣсти. „срѣщу ливадите“ отъ около 6 декара и 7 ара оцѣнена за 21 левъ; 7) Нива въ мѣсти. „подъ село“ отъ около 5 декара и 5 ара оцѣнена за 15 лева; 8) Нива въ мѣсти. „подъ село“ отъ около 4 декара и 2 ара оцѣнена за 12 лева; 9) Нива въ мѣсти. „Виная“ отъ около 4 декара и 5 ара оцѣнена за 12 лева; 10) Нива въ мѣсти. „Бановъ долъ“ отъ около 7 декара и 2 ара оцѣнена за 21 левъ; 11) Нива въ мѣстността „надъ припека“ отъ около 9 декара оцѣнена 27 лева; 12) Нива въ мѣсти. „Бошовъ геранъ“ отъ около 4 декара и 2 ара оцѣнена 12 лева; 13) Нива въ мѣсти. „орничето“ отъ около 6 декара оцѣнена 18 за лева; 14) Нива въ мѣсти. „Орничето“ отъ около 7 декара оцѣнена за 21 левъ; 15) Ливада въ мѣсти. „подъ село“ около 1 декаръ и 2 ара оцѣнена за 4 лева; 16) Ливада въ мѣсти. „надъ пордимъ“ отъ около 3 декара оцѣнена за 12 лева; 17) Ливада въ мѣсти. „лозята“ отъ около 1 декаръ и 2 ара оцѣнена 4 лева; 18) Пиперичъ бостанъ въ мѣсти. „при лозята“ отъ около 7 ара оцѣненъ за 3 лева; 19) Бранище въ мѣсти. (при лозята) „Горнитѣ лозя“ отъ около 1 декаръ и 5 ара оцѣнено за 6 лева; 20) Къща въ с. Згаливецъ „долната махла“ отъ двѣ отдѣления отъ керничъ построена на земята покритъ съ слама съ дворъ около два декара оцѣнена за 20 лева;

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Цвѣтко Н. Янковъ и Петра Динкова отъ с. Згаливецъ не сж заложенъ продаватъ се по висканieto на Лачо Петровъ отъ гр. Плъвенъ за 180 лева лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 3829 на Плъвенскій Околскій Мировий Сѣдния.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разгледванието книжата и наддаванието може да става всеки присхтственъ день въ канцелярята ми. гр. Плъвенъ, 8 Февруарий 1900 год.

Дѣло № 418/99 год.

1—2

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 632

Извѣстивамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ „Плъв. гласъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелярята ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Тученинското землище, а именно:

1) Една къща въ с. Тученица „срѣдната махла“ съ дворно мѣсто около 3 декара построена на земята отъ камъкъ и дърво покритъ съ кермиди, въ сжщия дворъ хамбаръ надъ маза покритъ съ слама сая и други постройки прости, въ двора градина около 1 декаръ оцѣнена за 150 лева; 2) Нива мѣсти. „подъ бочухъ“ около 5 декара оцѣнена за 40 лева; 3) Бранище мѣсти. „надъ лжга“ около 2 декара оцѣнено за 10 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Цанко Моноуовъ отъ с. Тученица не сж заложенъ продаватъ се по висканieto на М. К. Ивановъ и Хр. Цвѣтковъ отъ с. Тученица за 251 л. и 55 ст., лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 8030 на Плъвенскій Окол. Мировий Сѣдния.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разгледванието книжата и наддаванието може да става всеки присхтственъ день въ канцелярята ми. гр. Плъвенъ, 21 Януарий 1900 год.

Дѣло № 1067/98 год.

1—2

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

Отговоренъ-редакторъ: Г. М. Георгиевъ.